

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Lvem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. LVIII. De S. Sebbi rege Anglorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

nu eius omnes fines terræ & vbi cumq; fideles sepulti sint, in manu Dei sunt ossa eorū: peccari tamē ipsum membra sui corporis prosequi cura ac prouidentia, monereque proinde mortales eisdē pio cultu venerari debere sacros cineres, quorum locū desuper tanto fulgore ipsa diuinitas dignata est illustrare, inquit Baron. anno 681.

C A P. LVIII.

De S. Sebbi rege Anglorum.

DE his verò dum agimus, nequaquam nobis præter-
eundus est, sed hisce fastis inserendus felix transitus
B. Sebbi orientalium Saxonum regis pijsissimi, quem
Sanctarū Virginum funeri idem Beda subijcit, dicens: Eo
tempore præerat regno orientalium Saxonū vir multū
Deo deuotus nomine Sebbi. erat enim religiosus actibus,
crebris precibus, pijs eleēmosynarū fructibus plurimū in-
tentus, vitā priuatā & monachicam cunctis diuitijs & ho-
noribus præferens, quam & olim iam, si non obstinatus
coniugis animus diuortii negaret, subiisset. vnde & multis
visum quia talis animi virū, Episcopum magis quā regem
ordinari deceret. cumq; annos triginta in regno miles re-
gni cælestis exegisset, correptus corporis infirmitate per-
maxima, qua & mortuus est, admonuit cōiugem vt vel tunc
diuino se seruitio pariter manciparent cū amplius pariter
mundū amplecti vel potius mundo seruire non possent;
quod dum agrè impetraret ab ea, per benedictionem Val-
dere Episcopi Londoniæ habitū religionis accepit, attu-
litque eidem & summā pecuniæ non parua pauperibus
erogandā, nil omnimodis sibi reseruans, sed pauper spiritu
magis propter regnū cælōrū manere desiderans. qui cū
ingrauescente præfata ægritudine diem sibi mortis immi-
nere sensisset, timere cœpit homo animi regalis ne ad mor-
tem veniens tanto adfectus dolore aliquid indignum suæ
personæ,

Bed. l. 1. c. 9.
& l. 4. c. 17.

personæ, vel ore proferret, vel aliorū motu gereret membrorum. vnde noluit vt plures eo moriente quàm. præfatus Londoniæ Episcopus & duo sui ministri adessent. non multò post cum membra sopori dedisset consolatoriam vidit visionem quæ omnem anxietatem memoratę sollicitudinis auferret & diem mortis ostenderet. vidit enim tres ad se venisse viros claro habitu indutos; quorum vnus residens ante lectum eius, stantibus his qui secum aduenerant comitibus, & interrogantibus de statu eius quem languentem visitare venerant, dixit quòd anima eius & sine vllò dolore & cum magno lucis splendore esset egressura de corpore, sed & tertium exinde diem quo esset moriturus insinuauit. quæ vt dicta erant, sic euenere. Corpus cum Sarcophago lapideo præparato imponere vellent, inueniunt illud mensura palmi longius esse Sarcophago: dolantes ergo lapidem in quantum valebant, addiderunt longitudini Sarcophagi quasi duorum mensuram digitorum. Sed nec sic quidem corpus capiebat. vnde facta difficultate tumulandi, cogitabant aut alium quærere loculum, aut ipsum corpus si possent in genibus inflectendo breuiare donec ipso loculo caperetur. Sed mira res, nec nisi cælitus facta, ne aliquid horū fieri deberet prohibuit. nam subito astante Episcopo & filio regis eiusdem, ac monacho Sigardo, & turba hominum non modica inuentum est Sarcophagum illud congruæ longitudinis ad mensuram corporis, adeò vt à parte capitis etiam cervical possit interponi: à parte verò pedum mensura 4. digitorum in Sarcophago corpus excederet. Festum eius colitur 29. Augusti. Porro omnes hos nominatos ista peste defunctos, inquit Bar. in SS. catalogū religiosè calculo accedente diuino receptos annis singulis singulisq; diebus quib. ex hac vita migrarūt, Ecclesia Dei, pia memoria repræsentat. Sed iam de Anglis satis. pergo ad Domesticos fidei, & Brabantum vnū subijcio.

Climate qui celi nobiscum natus eodem est.

C A P.